Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birourĭ de anunciurĭ: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneberg*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*

Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifa și învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. seu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care ḑi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.

Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. seu 15 banĭ. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 199. Brașov, Joi, 7 (19) Septemvre 1895.

Lipsă de temeinicie.

Dintre tóte criticele, ce 'i s'au făcut de către ḑiarele opoșiționale maghiare ministrului-președinte Bánffy privitor la atitudinea sa față cu naționalitățile și în deosebĭ față cu Românii, cea mai nimerită ni-se pare critica ḑiarului kossuthist „Egyetértés."

Cu drept cuvênt observă numita fóiă, că baronul Bánffy nu a pătruns și nu înțelege natura adevĕrată a cestiunei naționalităților. Suntem sigurĭ, că n'au pĕtruns'o și n'o înțeleg nicĭ cei dela „Egyetértés", dér ei cel puțin simt și recunosc, că un ministru-președinte ar trebui sĕ aibă o cunoscință temeinică cu privire la natura și la desvoltarea istorică a acestei cestiunĭ.

Dér n'au avut nicĭ timp, nicĭ n'au simțit trebuința până acum șefii guvernului unguresc de-a face studii seriós și temeinice asupra cestiunei naționalităților și, prin urmare, până în ḑiua de aḑi ei nicĭ n'au putut ajunge la convingerea, că acéstă cestiune își are natura și desvoltarea ei proprie istorică, așa că cei ce voesc s'o resolve trebue sĕ fiă în stare înainte de tóte a-o pricepe și a cumpĕni în tóte privințele însemnătatea ei.

A pretinde însĕ așa ceva dela un ministru-președinte unguresc ar fi chiar absurd, după ce direcțiunea politicei unguresci nicĭ nu admite esistența unei desvoltărĭ proprie istorice a națiunilor nemaghiare, care ar pretinde, ca bărbații politici dela cârmă sĕ se ocupe serios de ea, ca sĕ-i cunóscă adevĕrata natură. N'a făcut'o acésta un Tisza Kalman, care a guvernat doi-spre-ḑece anĭ, n'au făcut'o nicĭ cei ce au urmat după el, Szapáry și Wekerle, de ce s'o facă tocmai baronul Banffy, care s'a lăudat și acum la Șimleu, că el este cel mai înfocat apostol al ideii statului național maghiar? Acéstă ideă nu cunósce și nu recunósce între marginele statului altă națiune, decât cea maghiară. Și décă nu este altă națiune — și Banffy, cum a asigurat de atâtea-orĭ, nu vré sĕ scie de naționalitățĭ ca corpurĭ colective, ci numai de cetățenĭ de limbă nemaghiară, ca individĭ, — atuncĭ cade eo ipso și așa ḑisa cestiune de naționalitate, precum și necesitatea de-a o studia serios și de-a-o resolva. De aci vine apoi, că șefii guvernelor unguresci au mers până a nega chiar esistența cestiunei naționalităților în fond și cu Banffy cu tot o privesc numai ca o turburare trecătóre, produsă de diferițĭ agitatorĭ, ce sunt supușĭ érăși diferitelor influințe dinlăintru și dinafară.

Cum ar puté cunósce dér în asemenĭ împrejurărĭ un Banffy adevĕrata stare a lucrurilor, când el cu intențiune își închide ochii dinaintea realității, ca sĕ pótă urma neturburat fantasmagoriilor sale de stat național, și când orĭ-ce piedecă, de care dă, crede s'o pótă delătura radical prin întrebuințarea în mod discreționar a puterei de stat?

Bine ḑice dér amintita fóiă opoșițională, că cea mai eclatantă dovadă, cum că Banffy n'a pĕtruns și nu înțelege cestiunea naționalităților, este că după el, acéstă cestiune nu consistă în alta, decât în uneltirile câtorva „agitatorĭ fără consciință, carĭ sunt conduşĭ de interese egoistice". Bine ḑice, că el nu ține sémă de desvoltarea istorică și de natura actuală politică în deosebĭ a cestiunei române.

Cu totul altfel ar trebui guvernul sĕ studieze și sĕ pĕtrundă acéstă cestiune, precum, în genere, cestiunea raporturilor cu tóte națiunile nemaghiare, ca sĕ pótă ajunge cât de puțin la o soluțiune practică și corespunḑĕtóre adevĕratelor interese ale statului. Dér pe câtă vreme guvernul va purta o politică numai din mână în gură, căutându-și refugiul în acapararea tot mai mare a puterii printr'o centralisare nebună și în forțarea estremă a lucrurilor în direcțiune șovinistă maghiară: nu va ajunge la nimic, ci va contribui numai la înăsprirea relelor, carĭ produc nemulțămirea poporațiunei acestui stat și împiedecă consolidarea lui.

Grațiarea și pressa maghiară.

Foile unguresci, ce le-am primit aḑi din Budapesta aduc amĕnunte despre liberarea condamnaților în procesul Memorandului.

Étă ce i-se scrie, de pildă, lui „*Budapesti Hirlap*" dela corespondentul sĕu din Seghedin cu data de 16 Septemvre:

Hatzinger, directorul închisorii din Seghedin, a primit aḑĭ la 2 óre d. a. următórea telegramă:

„*Coroianu, Rațiu și Lucaciu sĕ fiă pușĭ în libertate numai decât, ordin în scris urmézā*".

Indată după primirea depeșei, *Hatzinger* s'a dus la prisonierĭ; a întrat în odaia fiă-căruia și le-a cetit telegrama ministrului de justiția, la ceea-ce prinsonierii au fost cuprinșĭ de-o agitațiă nedescrisă și în bucuria lor erupseră în lacrimĭ. Lucaciu a strigat: *Trăéscă Regele!* însĕ ceilalțĭ doi Românĭ n'au isbucnit.

Abia căte-va minute după cetirea telegramei a întrat în odaia lui Lucaciu soția cu cele două fiice ale lui. Lucaciu strigă deja de pe ferêstră:

— Suntem liberĭ!

Scirea grațiărei s'a rĕspândit repede în închisórea de stat; prisonierii alergară la ferestri, își fluturau pălăriile și basmalele; s'au arangeat ovațiunĭ fórte însuflețite acelora, cu carĭ în închisóre nicĭ odată n'au comunicat, și în viață nicĭ odată nu s'au întâlnit.

După primirea scirei, *Coroianu* era fórte impacient; n'a voit sĕ mai aștepte nicĭ un moment, ci a plecat îndată, ca sĕ ducă scirea familiei sale. Ceilalțĭ doi prisonierĭ încă au eșit din închisóre. Mai întâiu s'au dus la Hatzinger și l'au rugat sĕ le ducă mulțămita la treptele tronului(??r). După acésta *Lucaciu* s'a dus la locuința soției sale, unde a scris mai multe telegrame și scrisorĭ în limba francesă și română, dintre carĭ însĕ nicĭ una n'a trimis în România.

Cele două fiice și fratele lui Lucaciu au sosit din Bucuresci astă séră la 6 óre. Cei trei grațiațĭ merg la Budapesta... E călĕtoresc la Bupapesta mai ales, *ca sĕ mulțămescă guvernului unguresc pentru grațiare.* Corespondentul d-vóstrĕ a întrebat de *Coroianu*, că de ce merg acuma la Budapesta, pe când Memorandul l'au dus la Viena. *Coroianu* a rĕspuns, că la Viena merg și miniștri unguresci. Acum însĕ merg bucuros la Budapesta, și fără orĭ-ce sentiment de amărăciune vor admira frumsețile capitalei maghiare. Toțĭ sunt plinĭ de cele mai bune intențiunĭ față de Ungaria și cred, că nicĭ-odată nu vor mai da vre-o ocasiă, ca autoritățile sĕ procédă contra lor, și vor încunjura tot ceea-ce lovesce în lege.

Lui „*Pester Lloyd*" i-se scrie:

Grațiarea Românilor osênditĭ în procesul Memorandului, a devenit faptă, după ce Majestatea Sa a primit propunerea guvernului ungar, privitóre la acésta. Ministrul de justiția *Erdély* dispuse pe cale telegrafică, ca Românii internațĭ în Vaț și Seghedin sĕ fiă pușĭ numai decât pe picior liber.

Din Vaț ni-se depeșézā următórele: Prisonerii de stat românĭ au fost liberațĭ astă séră și plecară imediat, după-ce între ei și ai lor decurseră scene mișcătóre. Românii cred, că liberarea lor au de a-o mulțumi visitei regelui României la Ischl.

Din Seghedin ni-se depeșézā: Astăḑĭ la 2 óre după améḑĭ sosì o depeșă a ministrului de justiția, în urma căreia Vasile Lucaciu, Coroianu și Rațiu au fost pușĭ pe picior liber. Directorul Hatzinger le ceti depeșa, la ce ei erupseră în plânsete. Rațiu declară, că ei vor pleca direct la Budapesta *pentru a mulțămi lui Bánffy.* Indată dup' aceea se lățì faima prin oraș, și înaintea închisórei se adună o mare mulțime de ómenĭ. Prisonerii de stat însoțiră pe cei liberațĭ cu strigăte de „éljen". Rațiŭ și soțĭ plécă de acì astă nópte.

Lui „*Magyar Hirlap*" i-se scriu următórele din Seghedin tot cu data de 16 Septemvre:

După-ce Lucaciu, Coroianu și Rațiŭ au părăsit închisórea de stat, corespondentul d-vóstrĕ i-a visitat, ca sĕ se orienteze asupra viitórelor lor planurĭ. I-a aflat pe toțĭ trei în cercul familiei lor.

— Ce efect va avé grațiarea asupra cestiunei române? a întrebat corespondentul.

— *Influință cât se póte mai bună!* fu

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Imn de bucurie

la eliberarea

Martirilor politicĭ condamnațĭ în Maiŭ 1894.

În temnițĭ recĭ, pentru robie
Stegarĭ vitejĭ, V'au aruncat,
Căcĭ pus'a-țĭ pieptul cu tărie
În fruntea némului călcat.

Și greu zăbrelnic Vĕ pusese
Cu gând dușman și'ntunecat,
Êr vestea'n lume se dusese
De chinul tras, — făr' de păcat.

Noi toțĭ de-un ném, cu mândră falā
Și 'ncredere, la Voi priveam;
Cernițĭ la inimĭ, dam năvală
Zadarnic, temnițĭ ocoleam.

Nedumerițĭ în resemnare
La cerurĭ rugĭ am înălțat,
Pe nesimțite sĕ dobóre
Zăbrele, lanțurĭ și lăcat.

Ca prin minune, de odată
Al urii zid s'a sdruncinat,
Și'n liniște 'ncepù sĕ bată
Al libertății cés uitat.

Aḑĭ toțĭ c'un glas de bucurie
Pe Voi martirĭ Vĕ salutăm,
Êr Voue sub călăuzie
Cu dragă inimă ne dăm.

Prin ḑile negre străbătuta-țĭ
Seninĭ la frunte'nbărbătațĭ,
Și prin 'ntunerec de trecuta-țĭ
Cunună de ștejar purtațĭ.

BRAȘOV, 5 (17) Septemvre 1895.

Maria Baiulescu.

Deórece mica păpușă avea o inimă atât de grea....

Episod din viéța unui ḑiarist.

De *Lucien Moulfel* (Paris).

Vinerea trecută avisasem pe mica mea Jeannetă, ca în ḑiua următóre sĕ nu mĕ aștepte, când va părăsi atelierul. „Renaud m'a invitat sĕ-l însoțesc la țéră, pentru-ca sĕ mànânc cu el acolo la Vaucresson. Vom pleca cu trenul de 6 și 30. Dér pentru aceea vin'o Duminecă; spune acasă, că ai sĕ gătesci nisce haine de doliu, séu pretextézā alt-ceva, și sĕ fii la 2 óre acolo. — S'a primit, dragă?"

Din întêmplare s'a nemerit, că i-am spus micei Jeannette adevĕrul. Renaud, colegul meu Emil Renaud, care face raporturile la senat pentru „*Droit Divin*" și eu, care le fac pentru „*Drapeau Rouge*", suntem vecinĭ de tribună în Luxembourg. Ședințele se termină acolo curênd și onorabililor senatorĭ, și în orĭ-ce cas ḑiariștilor, le rĕmâne destul timp pentru ca sĕ guste afară plăcerĭ. Renaud și-a găsit chiar și o soțiă, și cu ea atâția banĭ, încât se póte retrage pe timpul căldurilor celor marĭ la o vilă dintr'o mahala.

Eu mănânc bucuros la amicii mei dela țéră. Sĕ mănâncă în grădină și obligata supă Saint-Germain primesce sub cerul liber o colóre atât de apetitiosă, încât devine verde de impresiune. Nóptea se ivesce de timpuriu, țocmai când se servesce desertul, și după aceea urmézā o recóre recreatóre. Cu permisiunea ospĕtarului, îțĭ descheiu comod vesta. Astfel de plăcere costă scump în restaurațiunile din Bois de Boulogne.

Sâmbătă așa-déră mĕ aștepta Renaud la gară. Simțiĭ o mare fericire, când mĕ așeḑaiu lângă dênsul. Eram ras, frisat și curat îmbrăcat, pe când el aducea cu sine sudórea muncii de peste ḑi, fără ca sĕ se geneze, ceea ce e atât de natural după un an doi de căsĕtoriă.

rěspunsul. Şi sperăm, că acésta va promova în mare mĕsură *resolvarea pacinică a cestiunei.*

— Ce fel de atitudine intenţionaţi a observa pe viitor?

— Vom continua lupta şi în viitor, însĕ *lucru firesc, că numai pe lângă observarea strictă a legilor statului*, şi la nicĭ un cas nu vom lăsa s'ajungă lucrurile până acolo, încât sĕ ajungem érăşĭ în temniţă. Suntem nespus de mulţămitorĭ guvernului, că, de bună-voie şi fără de a fi cerut noi, a esercitat graţia faţă de noi.

— Dér décă graţia acésta n'ar fi venit?

— Atuncĭ, fidelĭ declaraţiilor nóstre de până acum, *noi n'am fi cerut'o.*

Corespondentul nostru i-a întrebat apoi, că ce vor face de acum înainte? Rĕspunsul a fost, că deocam-dată merg la Budapesta *sĕ mulţămescă guvernului pentru esoperarea graţiărei.* Cu mulţămita vor merge *şi înaintea regelui*, însĕ *nu* în Viena, ci în Budapesta vor face acésta...

*

Sub titlul *„Prisonierii statului“* tot *„Magyar Hirlap“* de adĭ publică un prim articol, pe care îl dăm aicĭ în reasumat.

Porţile închisorilor din Seghedin şi Vaţ s'au deschis adĭ prisonierilor de stat: toţĭ condamnaţii în procesul Memorandului, între carĭ cunoscutele figurĭ Lucaciu, Raţiŭ şi Coroianu, au căpĕtat graţiă... Regele, la propunerea guvernului sĕu, li-a iertata partea restantă a închisorii.

Vedem bucuros liberându-se aceştĭ prisonierĭ. Ei au dat causă de pedépsă, însĕ se va dovedi, că *nicĭ de graţiă n'au fost nedemnĭ...*

Deschiderea de adĭ a porţilor închisorii din Seghedin şi Vaţ, este tot-odată *deschiderea unui nou drum în cestiunea română.* Cu bucuriă constatăm, că în cestiunea de naţionalitate s'a inaugurat o politică nouă, pe care noi tot-déuna am propovĕduit'o, adecă *politica păciuirei.* Nu scrutarea contrarietăţilor, nu căutarea unghiuleţelor, ci *aflarea punctelor de atingere, în carĭ se ne înţelegem unii cu alţii*: sunt principiile, carĭ în fine se vĕd a învinge. Trebue sĕ recunóscem, că spre acésta guvernul român, şi în genere România oficiósă a fost iniţiatórea, când ia propria-i iniţiativă a rupt comunitatea cu agitatorii, ba s'a nisuit, ca contra lor sĕ ia posiţiă pentru noi. Insĕ pietrile grele ale împăciuirei au ajutat sĕ le sfărîme şi acei Maghiarĭ, carĭ provocaţĭ de Românii Congresului din Bruxella, au sciut sĕ rĕmână obiectivĭ, calmĭ, ba îndurătorĭ chiar, şi, fără autorisarea oficiósă a statului, au sciut atât de înţelepţesce sĕ pointeze punctul de vedere al statului.

Orĭ cât s'ar părĕ de caracteristic: *politica lui Bánffy s'a realisat aicĭ*, şi acum totul merge într'o alviă din cele mai corecte; şi étă acum şi aceia, carĭ până acum s'au nisuit a crea greutăţĭ, ei înşi-şĭ îşĭ dau sîrguinţa a uşura situaţiunea. Este adevĕrat, că cei trei prisonierĭ de stat din Seghedin mărturisesc alipirea lor de legile maghiare în momentul ameţitor al liberării. Vréu sĕ rĕmână bunĭ Românĭ, însĕ vor respecta legile Ungariei, luându-şĭ adio dela martiriu. Durere, că numai cu preţul suferinţei au trebuit sĕ ajungă la adevĕr, că numai pedépsa i-a învĕţat respect...

Acum, că la iniţiativa *înţeléptă* a ministrului-preşedinte, Majestatea Sa a pus capĕt acestei situaţiunĭ: scobóre-se penitinţa în inimile certate şi în capetele turburate ale apostolilor naţionaliştĭ, strălucirea graţiei sĕ aprindă lumină şi — cuminţeniă. Póte fi cine-va Valah cinstit şi credincios, chiar şi décă nu e închis în Seghedin séu Vaţ.

Am reprodus acest articul al fóiei unguresci, ca sĕ se vadă dispoşiţia, ce domnesce în pressa maghiară din incidentul graţiărei.

„Hazánk“ dela 17 Septemvre scrie următórele:

Br. Desideriu Bánffy a recurs la un mijloc fórte bine inscenat, deşi *nu din propria voinţă*, ca sĕ se facă plăcut pe sine şi guvernul înaintea naţionalităţilor. In vorbirea sa din dilele trecute dela Şimleul-Silvaniei a pus în vedere, că regele va da amnestiă martirilor românĭ condamnaţĭ în procesul Memorandului, şi étă că telegraful dela Seghedin şi Vaţ aduce scirea, că adĭ după amédĭ, pe calea graţiei regescĭ, a pus *condiţionat* pe picior liber pe memorandiştĭ.

E un escelent mijloc acéstă liberare şi numai pentru aceea, că martirii esperiând marinimia regelui, chiar şi numai din urbanitate *nu-şĭ vor mai continua lupta contra ideii de stat maghiar* de-oparte, ér de altă parte, décă vor mai şi face o încercare, ar ajunge pe cale scurtă în închisóre. Acéstă apucătură dibace de tactică însĕ, nu este nicĭ decât creaţiunea geniului lui Banffy. O, nu! aşa ceva nu putem aştepta dela d-l ministru-preşedinte, nicĭ nu putem presupune despre el. Ceea-ce cu glas mare a vestit el în vorbirea dela Şimleul-Silvaniei, nu este nicĭ decât generósa lui promisiune, ci el a esecutat numai un ordin mai înalt din Viena, când a pus în libertate pe memorandiştĭ. *Acéstă decisiune a regelui este a-se reduce la visita regelui român în Ischl*, când regele Carol a intrevenit, — după părerea cercurilor politice — în favorul martirilor românĭ.

Astfel stând lucrul, putem aştepta cu drept cuvênt dela memorandiştii graţiaţĭ, ca renunţând pe viitor la aspiraţiunile lor de naţionalitate, sĕ se reîntórcă din lumea fantasiilor imposibile pe terenul realităţii, sĕ fiă şi ei bunĭ cetăţenĭ ai patriei, şi în loc de aţîţarea focului urei, sĕ aprindă puţin foc faţă de patriă în naţionalităţile, carĭ sunt înstrĕinate.

CRONICA POLITICĂ.

6 (18) August.

Dupá câte-va sĕptĕmânĭ de tăcere foile rusescĭ pun ér pe tapet **alianţa ruso-francesă.** Un articol apărut în *„Moskovskija Vjedomosti“* şi subscris de un „Nediplomat“ susţine, că alianţa ruso-francesă este opera lui Alexandru III. Acuma vine prinţul *Metkevsky* în „Grazdanin“ şi spune, că da, amiciţia ruso-francesă este opera ţarului Alexandru III., dér nicĭ decât nu este opera lui şi o alianţă óre-care. Scopul lui Alexandru III, — dice numitul principeMetkewsky — nu putea fi legarea sorţii Rusiei de sórtea unui stat ce şi-a agonisit puterea din ruinele bisericei şi ale tradiţiunei“.

*

Datoria publică a **Spaniei** este de 6.250,000.000 lei, fără a computa 425 milióne datoria flotantă şi 42 milióne datoriţĭ pentru monopolul tutunurilor, precum şi tot ce s'a împrumutat dela băncile din Cuba. Fiă-care esercitiu e în deficit, acela al anului curent e de 50 milióne. E probabil, că guvernul spaniol va încerca o nouă sforţare în vederea unui împrumut la Londra séu la Paris, căcĭ este strîns în acéstă dilemă: *orĭ împrumut, orĭ faliment.* Se vor obţiné fără îndoială banii ceruţĭ, căcĭ până acum cursul rentei esterióre a fost menţinut artificial de înalta banca francesă. Dér realisarea unui împrumut nu va face decât sĕ întârdie crisă fatală.

*

O depeşă a diarului *„Kölnische Zeitung“* anunţă, că în Bulgaria de sud s'au făcut *manifestaţiunĭ duşmănóse faţă cu guvernul şi principele.* Mulţimea a putut fi împrăştiată numai prin poliţiă. Un oficier de cavaleriă a refusat sĕ mérgă înainte cu trupa sa, deóre-ce autorităţile civile nu voiră sĕ-i dea împuternicire în scris.

Cabinetul austriac.

Contele *Badeni* a fost primit alaltă-erĭ în audienţă de către Majestatea Sa, şi a aşternut monarchului următórea listă de miniştri: presidiu şi ministru de interne: conte Kasimir *Badeni*; rĕsboiu: conte Zeno *Welserheimb;* finance: Dr. Leo cavaler de *Bilinski*; comerciu: baron Hugo *Glanz de Eicha*; culte: baron Paul *Gautsch*; justiţiă: conte Ioan *Gleispach*; şi agricultură: conte Hans *Ledebur.*

Astfel decĭ nu va fi numit nicĭ un ministru galiţian şi nicĭ unul boem. Noul cabinet va întra în funcţiune numai cu finea lunei Octomvre, deóre-ce Badeni încă nu şĭ-a designat pe succesorul sĕu în postul de guvernor al Galiţiei.

Contele Badeni a plecat alaltă-erĭ séra la Lemberg, unde va rĕmâné până la 29 c., ér la 30 c. va apărĕ înaintea alegĕtorilor sĕi din Krakovia.

Se dice, că noul ministeriu austriac, îndată după numirea sa definitivă, va provoca pe guvernul ungar, ca sĕ încépă **pertractările privitóre la încheierea pactului,** şi contele Badeni are de gând sĕ mérgă îndată după numire, *în persónă la Budapesta*, pentru de a-se înţelege cu respectivii miniştri de resort ungarĭ.

Chiămarea lui Bilinski în cabinetul Badeni s'a făcut din consideraţiunea, că acela la 1887 a fost în camera austriacă referent în cestiunea *statutului de bancă*, şi din acéstă causă e mai apt de-a purta portofoliul de finance acum când se va reînoi pactul. Tot din asemenea consideraţiunĭ a fost designat pentru portofoliul de comerciu baronul Glanz, creatorul convenţiunilor comerciale cu Ungaria. Dealtmintrelea se dice, că Bilinski va ţiné portofoliul de finance numai până la perfecţionarea pactului cu Ungaria, după aceea însĕ va lua portofoliul de comunicaţiune, mai ales din motivul nouei organisărĭ a liniilor ferate de stat.

SCIRILE DILEI.

6 (18) Septemvre.

Alegere de deputat în Ghimbav. Sâmbăta viitóre, 21 Sept. n., se va face în Ghimbav alegerea suplementară de deputat dietal în locul d-lui Filtsch, care şĭ-a depus mandatul. Scim, că aicĭ doi candidaţĭ saşĭ stau faţă în faţă: unul, d-l Lutz Korodi, care este susţinut din partea Saşilor „verdĭ“, ér celalalt, d-l Dr. Carl Schmidt susţinut de Saşii moderaţĭ. Lupta între aceştĭ doi candidaţĭ promite a fi înverşunată. De acest cerc electoral, al doilea, din comitatul Braşovului se ţin comunele: Ghimbav, Cristian, Rêşnov, Vulcan, Codlea, Helchiu, Nou, Crisbav, Bod, Feldióra, Rodbav, Maieruş şi Apaţa.

Alegĕtorii românĭ, se 'nţelege, n'au sĕ ia parte nicĭ la acéstă alegere, precum n'au luat parte nicĭ la alegerea deputatului Filtsch, rĕmânênd credincioşĭ hotărîrilor luate de conferenţele nóstre naţionale, carĭ faţă cu alegerile dietale au decretat pasivitatea absolută şi generală pentru tóte cercurile din Transilvania şi Ungaria.

—o—

Majestăţile Lor Regele şi Regina României sosesc adĭ la Viena, rĕmân acolo în dilele de adĭ şi mâne. Joi, 7 c., vor pleca din Viena, spre a se întórce la Sinaia, unde vor sosi Vinerĭ, 8 Septemvre, după amiadĭ.

—o—

Condamnaţii pentru Memorand, carĭ au fost liberaţĭ în urma graţiărei, sunt următorii: Din închisórea de stat dela Seghedin: Dr. I. *Raţiu*, Dr Vasilie *Lucaciu* şi Iuliu *Coroianu.* Din închisórea de stat dela Vaţ: Rubin *Patiţa*, Mihail *Veliciu*, Dr. Teodor *Mihali*, Gherasim *Domide*, Dr. D. P. *Barcianu*, D. *Comşa* şi Aurel *Suciu.* Dintre

---

„Este lucru curios“, dise el ştergêndu-şĭ sudórea de pe frunte, „că nu cunoscĭ pe femea mea. Dér trăim în familiă atât de retraşĭ — şi apoi ne ocupăm fórte mult de Baby al nostru“.

In realitate în acésta nu era nimic curios. Intre mine şi Emil n'au esistat alte legăturĭ, decât ale carierei. Când într'o diminéţă eşirăm dela o şedinţă a clubului diariştilor parlamentarĭ, îl invitasem din întêmplare sĕ dejuneze cu mine la Pousset. El rĕspundea aşa-dér la curtoasia mea, nimic mai mult....

O femeiă îmbrăcată în pânză albastră sta cetind în anticameră. La scârţăitura uşei se ridică şi ne eşi înainte. Renaud se îngriji de recomandare.

— „Vĕ cunosc deja, d-le, ca pe amic al lui Emil. E fórte frumos din partea D-vóstre, că a-ţĭ venit. Dér ve-ţĭ trebui se vĕ familiarisaţĭ cu obiceiurile nóstre rustice.

Ea spuse acéstă banalitate cu o manieră fórte plăcută.

Când observaiu, că are nisce gene lungĭ şi o taliă drăgălaşă cu nisce mânecĭ largĭ, mĕ silii sĕ-i plac; puseiu o óre-care veseliă inteligentă în privirea mea şi în curênd după aceea, la supă, mĕ silì, sĕ sorb acéstă fluiditate fără a face sgomot.

La masă, unde apăruseră sfiicoşii socrii, carĭ se ocupau cu totul de Baby şi de doica sa, mĕ secuestrà cu totul amicul meu în cestiunea religiósă, care avea în curênd sĕ predomine în desbaterile Senatului.

Soţia sa părea că nu se interesézá de aceste desbaterĭ. Nu mĕ lăsaiu aşa-dérà în nicĭ o discusiune, ci dĕdeam în tóte dreptate lui Renaud, fără ca însĕ sĕ nu i arunc din când în când câte-o privire batjocuritóre.

După o pausă dise, eu: Stimată dómnă, tocmai te-am conturbat într'o lectură interesantă, în care păreai cu totul adâncită. Imĭ permiţĭ sĕ sciu ce era?“

— „Era „*Le Mystère de Foules*“.

— „Iţĭ place Paul Adam?

— „El scrie atât de frumos“.

— „Tocmai aşa e şi părerea mea. Dér sĕ-l audĭ vorbind, atuncĭ te va încânta şi mai tare.

— „In adevĕr? Ar fi bine sĕ-l introducă cineva la noi. Il cunoscĭ tu, Emil?

Dér Emil, pe care literatura îl plictisea şi care se entusiasma numai pentru bucătăria politică, ne întrerupe şi se încércă a ne spune, că este însu-şi ministrul care va face o interpelare in cunoscuta cestiune religiósă. Emil trase cu urechia la o convorbire a ministrului justiţiei, pe care mâne o va publica în „*Droit divin*“....

Nu prea ascultam cu atenţiune, şi Renaud se adresa socrului sĕu, care îi asculta vorbele sale. Vecina mea mĕ întrebà, că óre am cetit „*Demi-vierges*“. O întrebare escelentă: teatru, sentiment, morală şi educaţiune.

Dela nouĕ până la dece óre mĕ ocup cu aceste materii şi presăr din când în când câte o vorbă de spirit.

Ea vorbesce puţin, dér se observă, că judecă bine.

Intr'un moment se duce dómna Renaud la copilul ei. (Póte pentru-ca sĕ se restaureze puţin, căcĭ buzele ei îi ard in mod fórte bătĕtor la ochĭ, şi la masă beuse vin roşu cu apă, fără sĕ întrebuinţeze ghiaţă). In timpul acela eu mĕ legănam pe scaunul meu, fumând o Havană. Nicĭ nu-mĭ întrerup visurile, când ea se întórce, ca şi când gândurile mele s'ar fi mişcat încóce şi încolo, ca nisce plopĭ sub un cer frumos de Julie.

Ea e fórte drăgălaşă. Óre cui îi séměnă? Tinerei Rafaela Sizos? Da, şi nicĭ fóte mult. Se numesce Louisa, dér ii dic Lisi. N'ar fi mai drăgălaş numele de „Lulu?“.

— „Mama este aceea, care tot-déuna dice Lisi“.

— „Pentru o *mamă* se potrivesce aşa ceva!“

După un curent rece de aer, care venea din nóptea, ce se lăsa, mĕ gândii sĕ mĕ concediez. Renaud insista sĕ mĕ petrécă până la gară şi rugà pe soţia sa, sĕ i dea pardisiul. — „Du te Lisi!“ Ea ridicà din umerĭ.

In tot decursul călĕtoriei mele către casă, eram atât de îngreunat cu gândurile, încât ţigarea mea se stinsese, şi eu totuşĭ o ţineam în gură în mod automat, şi zimbeam aşa singur. Ajungênd în Paris, întrai în birtul meu, unde nisce camaradĭ de ai mei jucau cărţĭ. Ispita mĕ ademerea sĕ joc şi eu, dér sub impresiunea gândurilor din călĕtoriă, mĕ hotării sĕ precumpĕnesc încă odată lucrurile.

(Va urma.)

osîndiţiî în procesul Memorandului, carî au fost cu totul 14, a eşit mai întâiu din închisóre d-l Patriciu *Barbu*, care a fost condamnat numai la 2 lunî, apoi Dionisiu *Roman* şi Nicolae *Cristea* după 8 lunî, ér d l *Pop de Băsescî* după un an. Cei ce au ost graţiaţî acuma sunt 10 la numĕr, ceilalţî 4, condamnaţî la mai puţin, au suferit întréga pedépsă.

—o—

Regia monopolurilor române póte înregistra un nou şi strĕlucit succes, în ce privesce societatea de navigaţiune maritimă, dice „Timpul“. In urma unui arangeament, adecă, încheiat cu direcţiunea liniei internaţionale Londra-Viena, în câteva dile trenul fulger Londra-Ostenda-Viena, care face 29 óre între Londra şi Viena şi duce poşta Indiilor, va trece odată pe sĕptĕmână prin Bucurescî la Constanţa, şi va fi în corespondenţă cu plecarea vapórelor societăţei de navigaţiă română spre Constantinopol. Ast-fel marea liniă internaţională London-Ostenda-Viena-Constantinopol va trece pe teritoriul român şi va ajunge la Constantinopol cu bastimentele românescî. Este de notat, că racordul se face prin Vêrciorova şi nu prin Predeal. Distanţa dela Londra la Constantinopol, care prin linia Viena-Belgrad-Sofia era de 76 óre, va fi pe noua liniă Londra-Viena-Vêrciorova-Bucurescî-Constanţa numai de 73 óre.

—o—

Căsĕtoria civilă. Foile din Budapesta aduc scirea ca în bisericile catolice de acolo se cunună dilnic mulţime de inşî, ca sĕ evite căsĕtoria civilă, ce cu 1 Octomvre are sĕ devină obligătóre. Acésta instrĕinare de căsĕtoria civilă a locuitorilor — dic numitele foi — va fi pe venitor isvorul multor frecărî şi daraverî, ce nu au esistat până acum.

—o—

Comisiunea europénă a Dunărei. Sesiunea de tómnă a comisiunei europene a Dunărei se va deschide în diua do 30 Octomvre st. n. la Galaţî. Una din cestiunile cele mai importante, care vor veni la ordinea dilei, este revisuirea tarifului de intrarea vaselor la gura Dunărei.

—o—

La solemnitatea inaugurărei podului de peste Dunăre va asista, ca óspe al familiei române regale, şi A. S. prinţul de Saxa-Meiningen.

—o—

Un salto mortale. Acest salto a fost într'adevĕr mortal, făcut de un anumit *Lieber*, de profesiune pantofar, care călĕtorea cu trenul de persóne pe linia ferată Timişóra-Buziaş. Uitându-se adecă pe ferésträ, curentul îi apucă pălăria şi lăsă pe bietul pantofar cu capul gol în cupeu. Acest malheur nu făcù multă bătae de cap sprintenului Lieber, ci s'a gândi una dér... rea; sări din cupeu, chiar pe când trenul fugea mai turbat. Trenul se opri după un signal de alarm, dér bietul om fù aflat fără de viéţă, întins pe umplătura liniei. Se crede, că a suferit sdruncinare de creerî.

—o—

Guvernul Belgiei contra jocurilor hazarde. Fóia „Meuse“, ce apare în Lüttich, comunică o telegramă datată din Paris, după care statele europene ar fi recercat pe guvernul belgian, ca sĕ pună capĕt jocurilor hazarde, ce sunt la modă mai vêrtos pe la băile Belgiei precum Spaa, Ostenda, Blankenberghe etc. Guvernul belgian însĕ nu prea voesce sĕ facă pe voia statelor streine, chiar din motivul, că acelea jocurî de sorţî sunt îndemnul cercetării scaldelor belgiene din partea streinilor.

—o—

Vapor ars. O telegramă sosită din Londra aduce vestea, că între Loith şi Londra s'a aprins vaporul Iona şi în flacările lui şi-au aflat mórtea cincî femei şi un copil. Personalul şi călĕtorii în numĕr mai mare de o sută au putut scăpa cu mare greutate.

—o—

Liniile ferate ale Rusiei sud-ostice. Diarele rusescî spun, că un consorţiu franco-rus a propus guvernului rusesc un proiect de esploatare pe timp de 80 de anî a drumurilor de fer din sud-ostul Rusiei. In cas de acceptare, consorţul se angagéză, pentru primii 10 anî, sĕ construéscă o liniă dela Hauran la Odessa, şi o altă liniă, care sĕ lege căile Radziwilow-Wolociska-Nowosielicî. Proiectul va fi supus consiliului imperial, care va decide.

—o—

Alcoolismul în Siberia. Sunt plângerî în Rusia, că alcoolismul ia proporţii prea marî în Siberia, unde debitele de beuturî spirtóse resar ca ciupercile după plóiă, cu consimţĕmîntul autorităţilor. Statul rusesc combate alcoolismul în Europa şi îl favoriséză în Asia; acésta e aprópe un non sens, după cum dic foile francese.

—o—

Imprumutul chinez. Sindicatul frances, care a lansat împrumutul chinez a primit instrucţiunî sĕ verse la Banca Englitere două milióne de livre sterlingî. Totalul vĕrsărilor efectuate până acum se urcă la 8 milióne de livre sterlingî.

Reuniunea de consum din Blaşiu.

Din partea Reuniunei de consum din Blaşiu, care funcţionéză de mai mulţî anî, aducênd cele mai marî folóse publicului consumător din întreg ţinutul Blaşiului, primim apelul de mai jos, pe care cu tótă căldura'l recomandăm atenţiunei publicului nostru. E vorba de-o întreprindere naţională, care trebue sprijinită din rĕsputerî, fiind de cea mai mare importanţă pentru noi din punct de vedere economic. Trecutul de un şir de anî, de când funcţionéză acéstă societate, este o dovadă de soliditatea ei, şi ar puté servi ca o încuragiare şi pentru alte centre românescî, unde lipsa de asemenea societăţî este atât de simţită. Acţionarii au primit şi primesc dividende frumóse după capitalele lor, aşa că cineva, înscriindu-se ca acţionar, aduce mare folos causei fără de-a risca nimic.

Apelul adresat de numita societate este următorul:

Stimate Domnule! „Asociaţiunea este „unul din cei mai productivî factorî ai ci„vilisaţiunii şi progresului omenesc şi au tótă dreptatea cei, carî afirmă, că secolul „nostru de aceea arată resultate atât de „admirabile în tóte sferele activităţii ome„nescî, căcî este secolul asociaţiunilor.

„După numĕrul asociaţiunilor sale de „tótă plasa, sĕ judecă astădî gradul de cul„tură al unui popor.

„S'o spunem pe faţă, căcî adevĕrul „este tot-déuna mântuitor, că, cercând cu „busola acéstă stare actuală a poporului „nostru, ea ne presentă un resultat neplă„cut, dér care trebue sĕ ne fiă cel mai pu„ternic impuls spre a nu mai perde mo„mentele de supremă importanţă, ci de a „îmbrăţişa cu tăriă idea timpului, idea aso„ciaţiunei, de a incorpora şi a o vĕrsa prin „tóte formele vieţii nóstre sociale.

„Numai ĕst mod progresul nostru va „lua repediciunea, cu care ne vom puté „asigura bunăstarea dorită şi vom puté „ajunge în curênd la ţinţa propusă, numai „aşa vom puté sta, peste puţin, alăturea „cu popórele înaintate şi luminate de as„tădî, spre a ne împărtăşi în emulaţiune „nobilă pe câmpul progresului general.

„Factorii de înaintarea unui popor „însĕ au între sine acea strînsă legătură, „că numai în lucrare comună şi armonică „pot sĕ producă deplin efect, ér când unul „séu altul se află în nelucrare, încordarea „celorlalţî factorî rĕmâne fără, séu numai „cu puţin resultat. Progresul este atuncî „unilateral, de aceea încet.

„Esaminând starea lucrului la noi din „acest punct de vedere, aflăm, că în pri„vinţa culturii spirituale a poporului nos„tru, deşi nu s'a făcut încă tot, faţă cu nu„mĕrósele trebuinţe, s'a făcut totuşî ceva. „Inceputul este bun şi promite resultate. „Insĕ cu respect la interesele materiale ale „poporului nostru, nu s'a făcut încă abso„lut nimic, ce ar împăca cât de puţin ce„rinţele timpului.

„Progresul nostru în acéstă direcţiune „este staţionar, ceea ce în viéţa popórelor „este identic cu regresul.

„Şi totuşî nu se póte nega, că adî, „mai mult ca orî şi când, dela bunăstarea „materială a unui popor, se condiţionéză „tótă cultura, viéţa şi posiţia lui.

„Terenul economiei naţionale nu mai „póte fi aşa-déră îndelung ignorat şi ne„gles din parte-ne, fără de a pĕcătui con„tra celei dintâi şi mai sfinte datorinţe a „conservării proprie.

„Considerantele acestea ne-au fost mo„torul principal, când ne-am resolvat a îm„plini una din cele mai simţite trebuinţe „în patria nóstră, şi a lua iniţiativa înfiin„ţării unui institut de credit şi de economii „sub numele „Albina“.

Cu aceste cuvinte s'au adresat întemeiatorii celei dintâiu întrunirî românescî de natură economică înainte de asta cu 24 anî către publicul românesc, cu învitarea de a-se grupa cu toţii, pentru a pune basă emancipării nóstre pe terenul creditului de banî. Şi „Albina“ s'a înfiinţat. Şi astădî o pleiadă de institute românescî de banî se grupéză în jurul „Albinei“, — vestind emanciparea nóstră de sub jugul capitalului strein.

Tot cu aceste cuvinte ne adresăm şi noi către publicul nostru românesc, învitându-l sĕ se grupeze în jurul „Reuniunei de Consum, asociare în Blaşiu“, pentru-ca sĕ punem la rêndul nostru basa la emanciparea nóstră pe terenul *comercial.*

Aceea, ce a fost „Albina“ pe terenul financiar, aceea dorim noi sĕ fiă Reuniunea de Consum din Blaşiu pe terenul comercial.

De fructele acestei întreprinderî se va bucura poporul nostru şi următórele generaţiunî ne vor bine-cuvênta, pentru-că le-a lucrat calea spre bunăstare materială şi prin asta spre libertate.

Nu mai suntem începĕtorî. Adî avem la spatele nóstre trei anî de viéţă. In aceştî trei anî ne-am convins despre puterea de viéţă a întreprinderii nóstre. In anul decurs de gestiune am avut o vêndare de fl. *90.519·55* şi pe lângă câştigul enorm ce-l au cumpĕrătorii în urma reducerii preţului dela tóte mărfurile, am fost în posiţie de-a împărţi acţionarilor *câte 5% după banii versaţî*, va sĕ dică o dividendă între actualele jurstărî economice destul de frumósă.

Décă în butul succesului acestuia îmbucurător al întreprinderii nóstre ne luăm voie a invita publicul nostru la *subscricre de acţii*, o facem numai singur din motivul, fiind-că reuniunea nóstră are sĕ multăméscă cerinţele unui cerc de vre-o 40 chilometri pătraţî. Aprópe *trei-decî de neguţătorî sunt afiliaţî reuniunei nóstre.* Toţî neguţĕtorii aceştia sunt Românî mărginenî. Insĕ cu un capital de fl. 10.000 nu este posibil a mulţămi atâtea lipse.

Invităm deci on. nostru public la subscripţie. După statute numĕrul acţiilor nu este mărginit. Cu cât vor fi mai multe acţii, cu atât desvoltarea reuniunei va fi mai îmbucurătóre.

Valórea nominală a unei acţiunî e *55 fl.*, din care sumă 5 fl. se trec la fondul de reservă.

Acţiile se pot plăti de-odată, — şi asta e mai de dorit, — orî şi în rate lunare, plătind prima-dată 15 fl., după aceea la fiesce-care primă câtă 10 fl. v. a. Pentru scopul acesta alăturăm nesce „Obligaţiunî“, în carî domnii subcriebenţî vor binevoi a însĕmna numĕrul acţiilor, ce le subscriu, precum şi suma banilor, ce o vor solvi. Tot pentru uşurinţa domnilor subscribenţî alăturăm şi mandate postale pentru trimiterea banilor.

Blaşiu din şedinţa Consiliuiui administrativ al Reuniunei de Consum, asociare în Blaşiu, ţinută în 8 Maiŭ 1895.

Gavril Pop, preşedinte, *Dr. V. Hossu*, notar, *G. Bărbat*, *Hodoşiu*, *Dr. A. Grama*, *Iosif Vancea*, *Dr. Aug. Bunea*, *Gregoriu Ordace*, *I. F. Negruţiu.*

Sciri telegrafice.

Budapesta, 18 Septemvre. **Românii liberaţî sosiră ierî séra aci, şi astădî vor merge la Banffy şi la Erdély, ca sĕ le mulţămescă acestora pentru liberare.**

Viena, 18 Septemvre. Alegerea de ierî din cercul electoral III, se fini cu **deplina victoriă a antisemiţilor**. Partida progresistă nu primi nicî măcar un singur mandat. In viitor antisemiţii vor forma în consiliul comunal o majoritate de *dou din trei părţî* din suma completă voturilor.

Kleinzell, 18 Septemvre. *Majestatea Sa* sosi aci la 5 óre 50 m. La gară fù întêmpinat de archiducii *Rainer* şi *Frideric*; de miniştri *Krieghammer* şi *Fejérváry*, şi de şeful statului major br. *Beck.* Monarchul strînse acestora mâna pe rênd, ascultà vorbirea de primire a fişpanului *Reiszig*, şi salutând pe toţî cei presenţî, se urcà împreună cu archiducele Frideric în trăsura, care îl duse la mănăstire. Pe cale fù salutat în mod entusiast de mulţimea adunată. La scara mănăstirei îl întêmpinà abatele *Feher*, şi trecênd prin şpalierul format de membrii ordului benedictin, monarchul întrà în mănăstire. Séra se dădù un prând festiv, şi oraşul era pompos luminat.

Literatură.

In editura librăriei „*Socec & Comp.*“ din Bucurescî (Calea Victoriei 53) a apărut: **„Gramatica limbei germane“**, studiu aprofundat, lucrat după principiile metodice şi practice pentru Românî şi în special pentru tóte şcólele publice şi private, de *Aurel Chicea-Comanescu*, doctor în drept, profesor de limba şi literatura germană la liceul Lazar. E un op fórte mare, conţinênd vre-o 650 pag., împărţite în trei cărţî: Cartea I Etimologia; Cartea II Sintaxa; Cartea III Noua ortografiă. La fine se află o *Tabelă sinoptică* pentru aflarea cu înlesnire a scrierei dubióse a cuvintelor, şi apoi un *Vocabular alfabetic* al tuturor cuvintelor celor mai importante şi carî pot fi îndoelnice la scris. E cea mai bogată gramatică românéscă în felul sĕu, fiind scrisă pe basa unei praxe şi esperienţe de aprópe 30 de anî. Materia e împărţită fórte sistematic, în părţî, secţiunî, capitole şi paragrafe, acestea din urmă avênd pe margine şi numere romane, prin carî se indică gradarea materiei, care merge într'o desvoltare continuă şi gradată.

NECROLOG. **Irimia Manole**, inginer, după o suferinţă lungă şi după împărtăşirea cu sântele taine, a încetat din viéţă Duminecă în 3 (15) Septemvre 1895, în etate de 42 anî.

Despre acéstă durerósă perdere încunosciinţéză pe toţî amicii şi cunoscuţii defunctului, jalnicele lui surorî Maria H. V. Frigător şi Susana Laslu, precum şi jalnicul lui frate Petru Manole, în numele sĕu şi în numele nepoţilor rĕposatului. Fiă i ţĕrîna uşóră şi memoria binecuvêntată!

DIVERSE.

Călimară interesante. La esposiţia francesă din 1900 vor fi espuse patru călimare, carî la timpul sĕu au fost predate soţiei lui Victor Hugo, ca ea sĕ le ofere spre cumpĕrare publicului adunat la o producţiune, şi venitul sĕ fiă destinat unui anumit scop de binefacere. Călimarele au fost posesiunea următorilor scriitorî renumiţî francesî: Victor Hugo, Alexandru Dumas tatăl, George Sand şi Lamartine. Pe fiă-care dintre călămare este câte o proposiţiă,; scrisă de respectivul scriitor savant. Pe călămarul lui Lamartine stă scris: „Donat lui Lamartine, măestrului de pénă;“ pe al lui Victor Hugo: „Eu nu am căutat acest călămar, întêmplarea mi-l'a dat în mână şi l'am folosit timp de mai multe lunî. După-ce mi-se cere pentru un scop de bine-facere, îl dau bucuros. Victor Hugo, Hauteville-House, Iunie 1860“. Alexandru Dumas scrise pe călămarul sĕu următórele: „Atest, că călimărul acesta este acela, cu care am scris cele din urmă 15 séu 20 tomurî ale mele. A. Dumas, Paris, 10 Aprilie 1860“. George Land scriă o epistolă întrégă, pentru de-a escusa apariţiunea urâtă a micului călimăr, care îi servise drept călămar în călătoriă.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 17 Septemvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	121.70
Renta de coróne ung. 4% . . .	99.35
Impr. căil. fer. ung. in aur $4^1/_2$% .	124.25
Impr. căil. fer. ung. în argint $4^1/_2$%	102.30
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.30
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	98.—
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	98.75
Imprum. ung. cu premii	158.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	148.—
Renta de hârtie austr.	100.75
Renta de argint austr.	101 05
Renta de aur austr.	121.95
Losurĭ din 1860	153.50
Acții de ale Băncei austro-ungară.	1056.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	487.75
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	403.25
Napoleondorĭ.	9.56
Mărcĭ imperiale germane . . .	59.—
London vista	120.40
Paris vista	$47.62^1/_2$
Rente de corone austr. 4%. . .	101.05
Note italiene.	45.40

Cursul pietei Brașov.

Din 18 Septemvre 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.52	Vênd.	9.57
Argint român.	Cump.	9.46	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.54	Vênd.	9.57
Galbenĭ	Cump.	5.63	Vênd.	5.67
Ruble rusescĭ	Cump.	$128.^1/_2$	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	58.50	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	10 76	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

N-rul 12463—1895

Publicație.

Se escrie concurs pentru postul **de cancelist** pe lângă conducĕtorul local de matricule. Salarul anual este 600 fl. și 100 fl. banĭ de locuință.

Și recer documente asupra sănĕtățeĭ corporale și spirituale, asupra cunóscerei celor 3 limbĭ ale patrieĭ, în special însĕ asupra cunóscereĭ limbeĭ de stat în vorbire și scriere; în fine documentarea studiilor făcute la vr'o școlă.

Petițiunile ast-fel instruite sunt de a-se ascerne **până în 23 a luneĭ curente la prânḑ 12 óre acestui magistrat.**

Brașov, 14 Septemvre 1895.

773,2—2. **Magistratul orășĕnesc.**

Anunciurĭ
(inserțiunĭ și reclame)

Suntŭ a se adresa subscrise, administratiunĭ. In casul publicăriĭ unuĭ anunciu maĭ mult de odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face maĭ de multe-orĭ.

Admi istr. „Gazeta Trans"

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria Nicolae Ciurcu.

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: 5 óre 07 m. diminéța.
Trenul de persóne: 8 óre diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Brașov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după améḑĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: 10 óre 19 minute séra.

3. Dela Zĕrnescĭ la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 21 min. diminéța.
Trenul mixt: 1 óră 14 min. după am.
Trenul mixt: 8 óre 16 min. séra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul mixt: 8 óre 20 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persóne 7 óre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braș.

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: 10 óre 26 min. séra.

2. Dela Brașov la Bucurescĭ:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: 5 óre 14 m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de améḑĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zĕrnescĭ. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 9 óre 5 min. diminéța.
„ „ 5 „ 13 m. după am.
Trenul mixt: 9 óre 30 min. séra.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 5 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul mixt: 5 óre 20 min. séra.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persóne 6 óre 40 min. séra.

*) Acest tren circuléză numai Joia, Dumineca și la sĕrbătorĭ.

ABONAMENTE
LA „GAZETA TANSILVANIEI"

Prețulŭ abonamentuluĭ este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ.	3 fl. —
Pe șése lunĭ.	6 fl. —
Pe unŭ anŭ.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei lunĭ.	10 fr.
Pe șése lunĭ	20 fr.
Pe unŭ anŭ.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ.	2 fl. —
Pe șése lunĭ	1 fl. —
Pe trei lunĭ	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anŭ.	8 francĭ.
Pe șése lunĭ	4 francĭ.
Pe trei lunĭ	2 francĭ.

Abonamentele se facŭ maĭ ușorŭ și maĭ repede prin **mandate poștale.**

Domniĭ, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei."

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.